

KULDMUNA

NR 18

MÄRTS 2011

Sa loed Tabasalu lasteade Tibutare uudistelehte.

Õhus tundub kevadet

Julius Oro

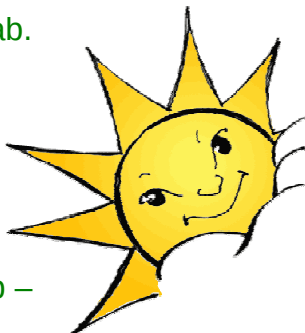
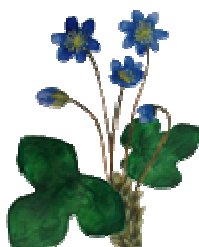
Vastlapäev on möödas ju –
käes on sumbund paastukuu.
Udutab ja vihma tibab,
niiskust, niiskust alla ribab.

Kraavides ju voolab vett.
Õhus tunda kevadet,
olgugi et vahestki
tuleb lund ja rahetki.

Päikest harva näha saab –
pilvi palju ratsutab,
tuleb lõunast, läänest neid,
mööda pikki talveteid.

Kaugel küll veel lind ja lill,
kasemahl ja pajupill,
aga kraavis voolab vett –
õhus tundub kevadet...

21.märtsil kell 1:20 algab kevad

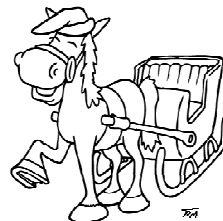
TÄNAME!

Piilude rühma lapsevanemat

STEN LUIK'e

põneva ja meeldejäáva

vastlatralli organiseerimise eest!

ÕNNITLEME

9.märts - **ANNELY KÜBARSEPP**

9.märts - **ANNA SÕÕRD**

21.märts - **PIRJE KURVITS**

27.märts - **KAIRE KOLLOM**

30.märts - **VAIKE AKSBERG 60**

31.märts - **LEA TREIBERG**

Rubriigis LUUBI ALL tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt.
Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustas loos.

Seekord on luubi all Kiisude rühma õpetaja **JOY MARTINSON**.

3-aastane Joy (foto:erakogu)

Nimi
Joy Martinson

Sünniaeg, tähtkuju
10. september 1965, tähtkujult Neitsi

Kellena Sa Tibutares töötad
Töötan Kiisude rühmas õpetajana

Kaua Sa oled Tibutares töötanud
Tulin lasteaeda tööle septembris 1990 õpetaja-abina. Mõne aasta pärast otsustasin õppima minna, et omandada pedagoogiline haridus ning olin Tibutarest 3 aastat ära. See maja ja inimesed olid aga saanud mulle armsaks. Nüüd juba 10 aastat töötan õpetajana.

Kuidas sattusid lasteaeda tööle
Peale lapsehoolduspuhkust koondati mind eelnevast töökohast ning tänu äiale, kes tundis tollaegset juhatajat, sain töökoha selles lasteaias.

Mis meeldib sulle sinu töö juures kõige enam
Kuigi sattusin lasteaeda tööle puht juhuslikult, avastasin end olevat täiesti õiges kohas. Lapsed on mulle alati väga meeldinud. Kui veel laps olin, meeldis

endast väiksemate kantseldamine ja nunnutamine. Lapsed on ausad, siirad ja vahetud, nende lõputu energia annab jõudu ka täiskasvanuile.

Mis on lasteaias töötamise juures kõige raskem
Raskem on uute laste ja lastevanematega kohanemine.

Mida pead oluliseks töös lastega (laste kasvatamisel)
Kõige tähtsamad on minu jaoks inimlikud väärtused. Oskus last kuulata, suuta laskuda lapse tasandile mõistmaks, et lapse rõõm ja mure on tähtsad.

Sinu enda lasteaiakogemus (lapsepõlv)
Lapsepõlv möödus Pääskülas, käisin Saha tänava lasteaias. Kuna olin sõnakuulelik ja arglik laps, ei mäleta ma lasteaiast midagi ebameeldivat peale selle, et pidin pidudel laulmisega esinema. Kuna mul puudub lavanärv, osutus see tõeliseks eneseületamiseks.

Millised on sinu huvid ja hobid
Minu hobid on seotud enamjaolt liikumisega, meeldib matkamine, tantsimine, jalgrattasõit. Korraldame sõpruskonnaga igasuviseid jalgrattamarku Eesti piires, selle suve sihiks on Hiiumaa. Kuna olen kasvanud „muusika sees“, meeldib kodus oma lõbuks klaverit mängida ja laulda.

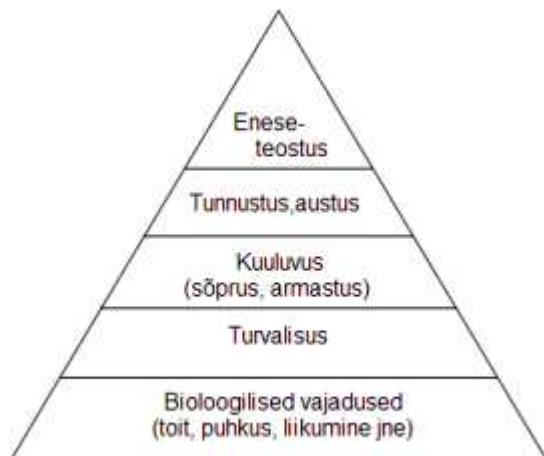
Mida tahad veel endast rääkida
Olen abielus, tütre ja poja ema, kes on juba suured. Kuna meie peres armastati väga muusikat, lootsid ka vanemad, et minu tulevik on seotud muusikaga. Õppisin Tallinna Muusikakeskkoolis klaverit ja koorijuhtimist palju aastaid. Kuna minu esinemisjulgus on mind elus palju alt vedanud, loobusin mõttest enda tööd muusikaga siduda.

Meeskonnatööst, motivatsioonist, tunnustamisest ja Tibutare arenguvõimalustest

Meie lasteaia hetke prioriteet personalitöö valdkonnas on meeskonnatöö parendamine ning motiveerimise ja tunnustamisega seonduv, et suurendada personali rahulolu. Personali rahulolu uuringute tulemuste põhjal võib väita, et meie majas ei hinda kolleegid üksteise tööd, koostöö juhtkonnaga ei ole soovitud tasemel ning liialt vähe motiveeritakse ja tunnustatakse töötajaid.

Selleks, et suurendada töötajate rahulolu ning parendada koostööd, kutsusime meie personali koolitama Tallinna Ülikooli lektori Mare Tuisu.

Millised mõtted võtsin koolituselt kaasa?

Inimese motivatsioon ja rahulolu ning tööine tegevus on küllalt tugevalt määratud tema vajaduste rahuldamise tasemega.

1943. aastal eristas ameeriklane Abraham Maslow viit vajaduste taset. Esimene ja teine tase on defitsiidivajadused – kui need on rahuldamata, annavad need pidevalt endast märku ega lase keskenduda teistele tegevustele. Alates kolmandast tasemest on tegemist nn kõrgemate vajadustega ning need muutuvad seda intensiivsemaks, mida enam neid õnnestub rahuldada. Tunnustus ja edu innustavad uutele saavutustele – süües kasvab ise ☺.

Kui inimesel on vajaka turvalisusest, siis väljendub see

ärrituse ning agressiivsusest, kuuluvusvajaduse rahuldamatus väljendub kurbusest ning tunnustuse ja eneseteostuse vajakajäämine stressi, ängistuse ning võimalik, et ka ennastkahjustava käitumisena.

Kõlama jäi Austria psühhiaatri mõte, et kedagi ei saa õnnelikuks teha. Õnn on inimese enda kätes ning sageli ka mõtlemises.

Rääkisime ka konfliktidest ning nende lahendamise võimalustest. Oluline on halbadele asjadele vastu astuda. Konfliktid on elu normaalne osa ning lahkarvamusi ei tohi karta. Kõikidele tibutarelastele on tõenäoliselt selge, miks ei tohi olla jõehobu...

Samuti tuleb näidata oma tundeid. Sageli näitavad need, mis on lahti meie vajadustega. Ning kui me oma mured ja mõtted sõnadesse paneme, siis on võimalik mured seljatada ning mõtetest sünnivad uued ideed ja arenguvõimalused.

Mis on oluline ja mida peame väärtustama? Suurepäraselt sõnastas selle mõtte meie Vabariigi President iseseisvuspäeval 24. veebruaril 2011 Estonia teatri- ja kontserdimajas.

Ei, selle Eesti mõte avaneb hoopis teisest kandist: olla selline maa, kus me ise tahame elada.

Ma pean silmas maad, kus me hoolime ligimesest, kus me oleme sallivad ja tunnustavad ega lasku tigidusse ja kadedusse...

Püüdes sõnastada seda, mida ma tahaksin näha enam kui seni, enamate jaoks kui seni, siis kõlaks see nii – et me usaldaksime iseennast. Et me usuksime oma kaaskodanikesse.

Mu unistus järgmiseks 20 aastaks ongi see, et me saame hoolivaks ja sallivaks rahvaks.

Ka Tibutare peab olema koht, kus me tahame olla, kus tahame anda endast parima ning kus oleme sallivad ja tunnustavad oma kaaslaste suhtes. Iga inimene meie majas on vajalik ning me igaüks anname endast parima ning selles ei tasu kahelda, et igaüks teeb just oma tööd ja teeb seda parimal viisil.

See, kes toob teiste ellu päikese, ei jää ka ise tema särast ilma.

/James M. Barrie/

Külas Miia-Milla-Mandas

Kiisude rühm käis 9.veebruaril külas tütarlapsel nimega Sirel ja ta sõbral Mesilasel. Ürituse teemaks oli SÕPRUSE SÕLMED. Me aitasime Sirelit kuldaväärt sõnadega, et ta sõber Mesilane jälle heaks sõbraks saaks.

Pärast tantsisid kõik head sõbrad koos „Kes aias?“, igaüks meisterdas endale lille ja lõpuks kinkis Mesilane igale lapsele väikse meetopsi. Hästi õnnestunud ettevõtmine!

Kindlasti külastame seda muuseumi edaspidigi, sest õpetajana käisin seal kolmandat korda, kuid ikka oskasid nad mind meeldivalt üllatada.

Kiisude õpetaja Kaie Kaup

Meenutused 9. veebruaril 2011 toimunud Tibutare Lasteaia Kiisude rühma ekskursioonist Miia-Milla-Manda Muuseumi

Minu abikaasa korraldas mulle reisi koos minu tütre lasteaia rühmaga Tallinna Miia-Milla-Manda Muuseumisse Kadrioru pargis. Üheks hommikuks oli mul võimalus olla jälle laps ning mis veel olulisem – sain näha ja tunda, kuidas Olivia tunneb end, olles iga päev võõramaalane.

Mulle anti sobiv vastutus, kui inimesele, kes ei oska eesti keelt. Minu ülesandeks oli laste abistamine õueriietesse panemises ja nendest välja saamises. Arvasin, et saan selle ülesandega hästi hakkama, sest mul on ometi neli aastat kogemust kui ma Oliviat sisse pakin (bundling - kakukeseks tegema.). Kuid siiski – nende nelja kõige külmema ja lumisema talvekuuga on lastel tekkinud oma täpne eelistus, kuidas riided peavad olema nõõbitud, pakitud ja sisse mässitud. Nii et laste riietamine neile endale sobivalt täitis minu käed tööga. Lisaks oli ka minu ja laste vahel keelebarjäär, kuid nad oskasid osavate käteliigutustega mulle näidata, mis ma valesti olin teinud. Kui oli aeg võtta seljast õueriided, ei suutnud ma kinni püüda kindaid ja mütse, mis uskumatu kiirusega minu poole lendasid.

Kõige suuremaks üllatuseks oli minu jaoks see, et mu väike tütar on muutunud iseseisvaks ja tal on tekkinud soov kuuluda teiste sekka. Tal ei olnud mingisugust huvi kõndida minu kõrval või istuda minu kõrval ka bussis.

Avastades, et ma ei saa aru, mida teised räägivad ning et minu tütar ei taha teistest erineda, otsustasin, et pildistan momente hommikust ning proovin nautida hommikut nii palju kui saan.

Mõned lastest ei olnud kunagi bussiga sõitnud. Ma mäletan Olivia esimest bussisõitu ning seda, kui huvitav see tema jaoks oli. Bussisõidud on üheks suurimaiks rõõmuks suurlinna elu juures. Paljud

lapsed loevad bussidest, rongidest, lennukitest ja suurtest autodest raamatutest kaua aega enne seda, kui nendega tegelikult reisivad. Me laulsime mõned laulud ning hüüdsime kõik, mida me märkasime aknast välja vaadates. See kõik oli rahuldav ja stimuleeriv, kuid meil oli vaja jõuda muuseumi nii, et täiskäik edasi.

Meie buss peatus ühes parklas Kadrioru pargis, mis on kaunis koht soojemal ajal ning lisaks ka populaarne koht, kus lastega mängimas käia. Me jõudsimu muuseumi, mis oli puust maja (ehitatud 1930.aastal ning nüüdseks armastusega restaureeritud). Meid võttis sooja naeratusega vastu noor giid. Mütsid, saapad ja kombekad lendasid kui seljast ning lapsed kuulasid sissejuhatust kohvikus.

Giid läks lastega kikivarvul Miia-Milla-Manda tuppa, mis oli kui suur mängutuba, kus lapsed said ronida suurte klotside otsa, uurida elusuuruses nukumaja või kellatorni ning kõike muud. Kuid esimeseks ülesandeks pandi lapsed mõtlema sõpradest ja sõprusest ning nad kohtusid Miia-Milla-Manda suure sõbraga, kelleks oli hiiglaslik mesilane. Kõigile lastele anti suur medaljon, mis nägi välja kui kullakang, iga kang kujutas endast positiivset iseloomujoont või head sõpra. Lapsed said teada, mida iga kang tähendab ning ringmängus andsid lapsed kõik kangid mesilasele, sest eesmärgiks oli mesilast aidata kõigi heade iseloomuomadustega ning sõpradega.

Sellele järgnes lõbus laul ning hommik lõppes lillede meisterdamisega ning mesilase mee maitsmisega. Kui lõbus!

Lastele anti kümme minutit teha mida hing ihaldab mängutoas ning see aeg möödus laste rõõmuhoisete saatel.

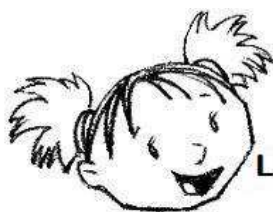
Kui oli aeg end jälle riidesse panna, bussi peale minna ja tagasi lasteaeda sõita tundus mulle, et nagu hommikule endale olid tiivad kasvanud ning see oli minema lennanud.

Muidugi ei saanud ma hommikustest jutuajamistest midagi aru ja ma olen kindel, et minu tütar ka mitte, kuid siiski sain teada, kui raske võib see kõik olla Oliviale. Ta on väike ja innukas, kuid siiski vajab palju vaimset tähelepanu ning pidevat jälgimist, kuid keelebarjääri tõttu olen kindel, et ta kulutab palju rohkem enda energiast kui tavaliselt. Mind väsitab see vaid mõne tunniga!

Kui me päeva lõpus saame ta koju tuua, olen nüüdsest palju tähelepanelikum, sest tean, et ta vajab, et teda kuulataks, hoitaks, kallistataks ning õhtul varem magama pandaks.

Ma olen tänulik kasvatajate hoolitsuse eest ning selle eest, et võisin ise näha kui palju tööd ja aega see võtab, et kõik läheks hästi. Ma väärtustan Leili, Kaie ja Joy tööd veel rohkemgi nüüd kui enne. Nad on suurepärased!

Denise Graziano
(tõlkinud Linda Helene Sillat)

LAPSED ARVAVAD

Lapsed sättisid end lõunauinakuks magama, kui ühtäkki Georg (4a 2k) küsib: „Mis maa tüdrukud teevad head toitu?“

Õpetaja vastab: „Ma ei tea, eks iga maa tüdrukud teevad head toitu.“

Georg: „Ma arvan, et prantsuse tüdrukud.“

Georg ja Gerda räägivad omavahel abiellumise teemal. Lõpuks küsib õpetaja Gerdalt, et missugune peab tema tulevane mees olema. Gerda (4a 2k) mõtleb natukene ja ütleb: „Aga mitte sellist, kes ei oska mitte midagi ehitada.“

Grethel ja Meeri värvisid Garfield'i pilti. Georg vaatab kõrvalt ja ütleb: „Mina olen teda teleks näinud, mitte plaadilt.“ Seepeale ütleb Grethel (4a 2k): „Mina olen teda lihtsalt näinud.“

Laste ütlusi kogusid Sipsikute õpetaja Pirje, Tibude õpetaja Ene ja logopeed Aade. Suur tänu!

Ellu (Helle-Riin, 3a 2k) tuleb kurvalt teatama: „Ma sain sõbra käest kriipsu ja hakkasin haiget saama.“

Raamatut vaadates tekib Daanielil (3a 2k) huvi, et miks orav ei uju. Õpetaja: „Tal ei ole uimi“. Daaniel: „Aga ostame siis!“ Õpetaja püüab teda veenda, et uimi osta ei saa. Daaniel jääb aga endale kindlaks: „Minu emme saab ikka!“

Teemaks rahvussümboolika ning vaasis laual on kunstrukkililled. Räägitakse, et rukkilill on Eesti rahvuslill. Kontrollimiseks küsib õpetaja tegevuse lõppedes: „Mis lilled mul vaasis on?“ Aadam (4a 8k): „Kunstillid.“

Naksid sõbrapäev „Koos on hea meil olla“

Juba hommikul, kui lapsed lasteaeda tulid, olid neil näod naerul, mõnel väikesed kommikotis näpus. Ja kalli-kallsid jagus kõigile.

Sõbrapäeva hommikul pidas Ken-Tristan oma sünnipäeva. Nagu ikka, laulsime sünnipäevalaulu, tõstsime sünnipäevalapse üles ja soovisime õnne. Laual sai süüdatud küünal ja sünnipäevalaps soovis kõigile jätku leiba.

Peale hommikusööki said sõbrad maitsta sünnipäevalapse poolt kaasatoodud terviseampsu. Sõbrapäeva vestlust alustasin mõttega: „Sõber on armas, sõber on hea, alati sind ta meeles peab“. Seejärel said lapsed oma sõnadega rääkida, mida nende jaoks sõbrapäev tähendab, kes on sõber ja miks on tore, kui sul ta olemas on.

Lapsed arvasid nii:

Triin Teneli: Sõbrapäeval peab teistega sõbralik olema.

Oskar: Sõbrapäeval tuleb kõigiga olla hea sõber. Sõber on see, kellega tahad väga palju koos olla. Sul on keegi, kes sind lohutab ja ütleb, ära ole kurb.

Hannah: Sõber on tore ja lõbus.

Emma: Aitab teist last hädas.

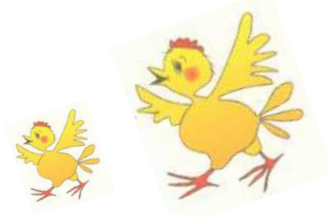
Georg Sebastian: Sõbraga saab mängida, juttu rääkida ja nalja teha.

Grete: Sõpra peab hoidma ja temaga korralikult käituma.

Mia Brit: Kui ei ole sõpru, on igav elada.

Derek: Sõber õpetab igasuguseid asju tegema.

Ken-Tristan: Siis tuleb sõbrale kingitusi kinkida. Sõber on see, kes tahab teistega mängida, hästi sõbralik ja hea olla. Mõnel võib olla kahju, et tal ei ole sõpra. Ta tahab kohtuda sellise sõbraga, et endale sõpra saada.

Peale mõttevahetust voltis iga laps paberist võlutopsi. Topsi kaunistamisel kasutasid lapsed erineva suurusega südameid. Kordamööda võtsid lapsed loosisedeli, püüdsid lugeda paberil oleva sõbra nime ja kinkisid topsi sellele sõbrale.

Laste üllatus oli suur, kui külla tuli salapärane võlur Osson. Võlur arvas, et iga laps soovib olla võlur.

Koos võluriga asutigi võluma:

Mull-mull-pahh!

Mull-mull-pahh!

Mull-mull-pahh!

Esimest korda võludes olid lastel silmad lahti. Teist korda võludes palus võlur Osson lastel silmad kinni hoida. Kui lapsed silmad avasid, oli võlur Ossoni ühes käes üllatuspakk tüdrukutele ja teises käes poistele. Tüdrukud said pärlid ja poisid käekellad. Iga laps valis endale meelepärast värvi üllatuse.

Lõpetuseks laulsid ja tantsisid lapsed koos võlur Ossoniga laulumänge „Anna mulle käsi“ ja „Käin ümber küla ringi“.

Võlur lausus sõnad „Sim-Salabim“ ja läinud ta oligi.

Lapsed panid oma üllatused võlutopsi. Nüüd võis maiustama hakata...

Francis oli kõikidele sõpradele kodus üllatuspaki teinud – südamekujulised kommid sees. Pöske sai pistetud mõned kommid vaagnal olevatest maiustustest, mida lapsed sõpradele tõi. Neid jätkus veel terveks nädalaks, sest korraga liiga palju komme süüa ei ole hea.

Reportaaž Presidendi ballilt

Veebruaris on ikka tähistatud Eesti Vabariigi sünnipäeva ja nii ka seekord. Kui rühmadesse toodi kutsed EV aastapäeva ballile, tekkis Tibutares pisike elevus. Kas tõesti toimub ball? Kutsed said kõik 8 ministeeriumit (rühma).

Käitumisministeeriumit esindas Tibude, spordiministeeriumit Mikide, õppimisministeeriumit Muumide, looduseministeeriumit Nakside ja mängimisministeeriumit Sipsikute rühm. Piilud aga esindasid kaunite kunstide ministeeriumit, toiduministeeriumit jäi Krõllide kanda ning viimast väga tähtsat magamisinisteeriumit esindas Kiisude rühm. Põnevust lisas seegi, et kutsed saatis laiali Presidendi kantselei. Seega võis arvata, et ballile tuleb ka president ja nii juhtuski.

23. veebruari hommikul olid kõik 8 ministeeriumit kenasti saali kogunenud ning ärevus aina kasvas. Kauni muusika saatel sisenesid saali tublid lipuvalvurid ja seejärel meie oma presidendipaar. Hümn kuulatud, pöördusid kõigi uudishimulikud pilgud Presidendi (Henri) poole,

kes pidas oma aastapäeva kõne, kus rõhutas, et riigina oleme tõepoolest hakkama saanud ning Eesti vajab meid kõiki.

Seejärel anti tervituseks sõna meie tublidele ministeeriumitele, kes kõik kordamööda said

edastada oma soovid ning esineda väikese etteastega (laulu, tantsu, luuletusega).

Ja kätte oligi jõudnud see aeg, mil ball avatuks kuulutati ning avavalsile paluti meie kaunis presidendipaar ning seejärel ka kõik ministeeriumid. Kogu üritus kulges ladusalt, õhkkond oli pidulik. Kõigi, nii väikeste kui suurte, näost õhkus rõõmu ja rahulolu. Igast ministeeriumist võis silmata tüdrukute kauneid kleite, huvitavaid soenguid. Selle aasta soengumood on kindlasti erinevad punutised. Ka poisid ei jäänud alla tüdrukutele oma šikkide ülikondadega.

Teatavasti tegeleb meie presidendiproua (Karoliina) ka heategevusega, siis ka seekord peale etteastet viis ta igale ministeeriumile väikesed kingitused. Kui tants oli tantsitud, oli aeg laulda Eestimaale üks kena sünnipäevalaul ning tervitada sünnipäevalist mõnusa limonaadikokteiliga.

Täname kõiki ministeeriumeid ilusate etteastete eest, samuti meie tublit muusikaõpetajat Birgitit ning kõiki teisi, kes oma abikäe ulatasid.

Kohtumiseni järgmisel aastal Eesti Vabariigi 94. Aastapäeva ballil.

*Presidendi kantselei
koosseisus Gaidi, Kertu ja Vaima*

Meie lasteaia kooliminejate rühmadel on saanud traditsiooniks veebruarikuus külastada vallavalitsust, et uurida, kuidas meie valla elu korraldatakse.

Nii ka sel aastal – 16.veebruari külastasid Mikide ja Muumide rühma lapsed vallavalitsust.

Lahke vastuvõtu eest viidi tänukingituseks meie uudistelehe Kuldmuna kõik ilmunud numbrid.

Tibutarelased KÜLAS VALLAMAJAS

Eesti Vabariigi sünnipäeva paiku on juba aastaid olnud heaks tavaks Tibutare kooliminevate lastega külastada vallamaja. On ju meie tulevastel elu edasiviijatel vaja teada, kuidas meie valla elu juhitakse ja mis õigupoolest seal majas tehakse, kuhu me tavaliselt väga sageli ei juutu.

Nii seadsidki ühel kargel talvapäeval Mikide ja Muumirühma lapsed sammud vallamaja suunas.

Uksel tervitasid meid valla kommunikatsioonijuht Katrin Romanenkov ja haridus- ja

kultuuriosakonna juhataja Ervin Jürisoo ning

juhatasid kohe volikogu suurde saali, kus kogu

see suur lastevägi end üleriistest vabastas. Ja

juba istusidki kõik volikogu suure laua ümber.

Saime teada, mis ruum see on ja miks siin laua

ääres nii palju toole on. Kui ka suurel

kommikausil oli juba mitu ringi istujate ees tehtud

ja kõigil suud magusad, mindigi majja

ringkäigule.

Iga ukse juures said lapsed teada, kes seal

töötavad ja miks nende töö vajalik on. Elevust

tekitas muidugi jõudmine vallavanema kabinetti,

kus kahjuks küll vallavanemat ennast kohal ei olnud, kus aga igaüks võis istuda toolile ja

mõelda, mida kõike saaks ja peaks Tabasalus ning kogu vallas veel ära tegema, et meie elu

veelgi huvitavam ja parem oleks. Et samal päeval oli vallavanemal ka sünnipäev, jätsid lapsed

tema lauale kingituseks oma valmistatud kaardi ja tahvel kabinetis sai täis laste joonistatud

erksavärvilisi lilli. Loodame, et oma töökohustustelt naasnuna üllatas ja rõõmustas see meie

vallavanemat.

Edasi juhutati meid ruumi, kus lauale pandi suur-suur Tabasalu makett ja planeerimis- ja ehitusosakonna juhataja Veiko Toomingas jutustas, mida seal kõike näha võib. Ega polnudki lihtne leida muidu nii tuttavaid kohti. Maketil tundus ju kõik hoopis teistsugune, kui muidu oleme harjunud nägema. Ja muidugi saime teada sedagi, missugused toredaid ehitusi veel meie kodukohta on planeeritud. Seinal olevat Harku valla kaarti uurides said lapsed ettekujutuse meie valla suurusest. Siingi kulus jälle abi marjaks ära, et leida kaardilt oma kodukoht üles.

Ringkäik sai lõpetatud taas volikogu uhke laua taga. Nüüd rääkis Ervin Jürisoo, kuidas võetakse vastu otsuseid ja kuidas hääletatakse. Hääletamisele läks küsimus, kas lastel on vaja päeval lasteaias puhata või mitte. Meie, täiskasvanute, suureks üllatuseks oli suur enamus laua taga istujaist seda meelt, et lapsed peaksid ikka päeval puhkama. See otsus sai ka haamrilöögiga kinnitatud nagu üks õige volikogu otsus ikka.

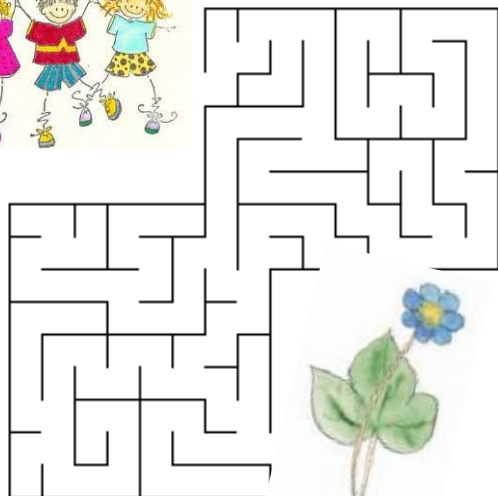
Ja oligi aeg tagasiteele asuda. Iga laps sai kaasa Harku valla kaardi, turvaliseks liiklemiseks valla vapiga helkuri ning hulga uusi teadmisi valla ja oma kodukoha kohta.

Mikide ja Muumide lapsed ja õpetajad tänavad kõiki vallamaja töötajaid, kes meiega oma teadmisi ja aega jagasid!

TEGEMIST LASTELE

Täna lastelehe kaasautoriteks on TPS III kursuse üliõpilased Merilin Kurg ja Siret Reinaru. Aitäh!

KEVAD

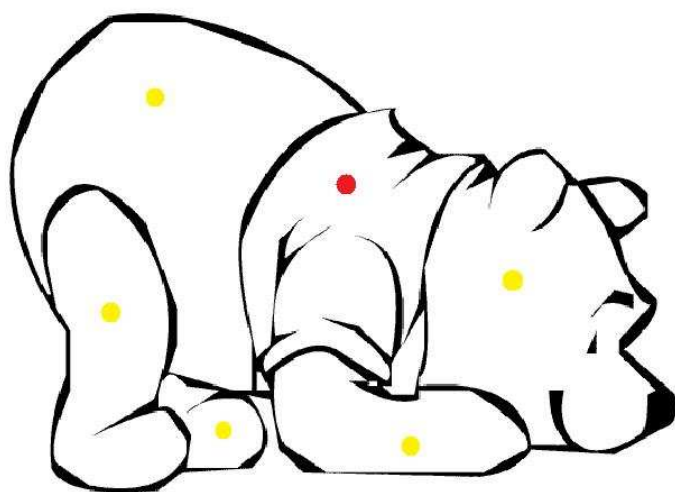

LIBLIKAS

Joonista liblikale teine pool ning värvi pilt.

VÄRVI KARUPOEG PUHHI!

JOONISTA PILDILE ROHI, LILLED, LIBLIKAS, PÄIKE!

LÕIKA PILDID VÄLJA JA KLEEBI
PUHHI ETTE, SIIS SAAD TEADA,
KEDA PUHH UUDISTAB.

MÕISTATUSED

1. Hommikul sünnib, õhtul sureb.
2. Seitse linti üle ilma seotud.
3. Mees maas, kollane kübar peas.
4. Tiivad tal on, aga lind ei ole.
5. Must mees, kalasaba taga.

Veebruarikuus toimunust

- **7.veebruaril** koolitasid end suured tibutarelased, koolitajaks oli TLÜ lektor Mare Tuisk ning teemadeks **meeskonnatöö, motivatsioon ja tunnustamine lasteaias** (loe artiklit Kuldmuna lk 3)
- **17.veebruaril** vaatasime lasteteater Trumm etendust „**Roosad sokid**“
- **23.veebruaril** tähistasime Eesti Vabariigi sünnipäeva – toimus pidulik meie **esipaari vastuvõtt ja ball** (loe artiklit Kuldmuna lk 7)

Kaastööd Kuldmuna aprillikuu numbrisse on oodatud
28.märtsiks

e-postiaadressil metoodik@tibutare.edu.ee

Oodatud jutud, pildid, teadaanded, laste jutud ja kunstitööd, töötajate mõtted, vanemate tagasiside

Uued raamatud

Ernst Enno imearmas luuletus „**Tibukese unenägu**“, mida eesti emad on aastakümneid kasutanud oma maimukeste unemaale suigutamiseks, ilmub nüüd esmakordselt eraldi raamatuna.

Juta Hiip „**Voolime ja lõikame**“. Kõik lapsed armastavad voolida. Et see tegevus veel põnevam oleks, võtkem kasutusele käärid. Pehmet plastiliini on väga kerge lõigata ja tulemused on üllatavad.

Te armastate oma lapsi ja tahate, et neist kasvaksid edukad, enesekindlad ja end teostanud täiskasvanud, kes saavutavad oma sihte ja suudavad endast teistele midagi anda. Appi tuleb raamat „**Mida on lastele eduks vaja**“ (autorid Andrea Patten ja Harry S. Patten).

„**Valmistume kooliks. Terviseraamat**“. Koolieeliku tervisekäitumine ja -harjumused kujunevad lasteaia ja kodu koostöös. Terviseõpetus pakub lasteaialapsele algteadmisi selle kohta, kuidas oma tervist hoida ja tugevdada.

„Saab sööki ja jooki ja priimat pannkooki...“ Ka tänapäeva-Pipidel algavad pühapäevahommikud pannkookidega. Lisaks on paljudes kodudes pannkoogipanni kõrval töös ka vahvlimasin... Raamatust „**Pannkoogid ja vahvlid**“ leiab põnevaid uusi retsepte.

Üritused märtsis

- **7.märtsil** laseme **vastlaliugu**
- **15. ja 17.märtsil kell 9.30** toimub lauluvõistlus **Tibutare Laululind 2011**
- **21.märtsil** korraldab Sipsikute rühma **luulekonkursi „Kevade ootuses“**
- **Alates 14.märtsist kuni 8.aprillini** on **Tibutares praktikal TPS koolieelse lasteaiaõpetaja eriala II kursuse tudengid** Kaisa Heinpalu ja Daile Kiil, kelle juhendajateks meie tublid õpetajad Helin Laimets ja Marju Kuusmaa
- **31.märtsil kell 9.20** vaatame etendust „**Piip ja Tuut kontserdil**“

Nädalateemad märts

- **OHUD MEIE ÜMBER** – uurime, millised ohud meid ümbritsevad ning kuidas ohte märgata ja ennetada
- **VÄRVIDE MUUSIKA** – maailm on värviline, muusika paitab meie kõrvu – pühendume kaunitele kunstidele
- **RAAMATUNÄDAL** - raamatutes on nii palju tarkust ja põnevaid lugusid, enamusel meist on mõni lapsepõlve raamat, mis siiani hinges, olgu siis jutu või imekaunite piltide tõttu.
- **MUINASJUTULINE KEVAD** – pärast pikka, külma ja lumerohket talve ootame kõik igatsusega kevadet ja 21.märtsil kell 1.21 ta tuleb ☺
- **TEATRI- JA NALJANÄDAL** – märtsikuu viimasel nädalal teeme ja vaatame teatrit
- **LEMMIKLELUD (sõim)** – lasteaeda tulevad kaasa pehmed kiisud, karud, jänessed